

191 ХОЧУ Я, ЩОБ ЗІ МНОЮ ПОСТИЙНО ТИ БУВ

Я хочу, чтоб Ты был постоянно со мной

Л. Конкина

Andante [Не поспішаючи]

1. Хо_ чу я, щоб зі мно_ ю по_ стій_ но Ти був, мій I_
ка_ ю ні_ чо_ го те_ пер на зем_ лі, лиш Te_
труд_ но_ щі бу_ дуть не раз на пу_ ті, і скор_

су_ се, в бур_ хли_ вім жит_ ті, про_ ти зла i_ грі_ ха на_ ди_
бе, Бо_ же, праг_ не ду_ ша. У цім сві_ ті грі_ хов_ нім, що
бо_ ти, і слю_ зи, й пе_ чаль, та з То_ бо_ ю я змо_ жу до

хав на бор_ ню, щоб я свя_ то про_ жив на зем_ лі. В час, ко_
то_ не у злі, я i_ нак_ ших не ма_ ю ба_ жань. Хо_ чу
не_ ба ді_ йти, тіль_ ки по_ руч будь, Бо_ же, весь час. Хо_ че

ли від_ чу_ ва_ ю Твій по_ гляд свя_ тий, як Ти по_ руч зі мно_ ю i_
бу_ ти слух_ на_ ним ве_ лін_ ням Тво_ їм, пі_ зна_ ва_ ти Твій го_ лос яс_
зна_ ю, ще скіль_ ки я жи_ ти_ му тут і ко_ ли мій за_ кін_ чить_ ся
бес_ ну кра_ ї_ ну лю_ бо_ ві й доб_ ра з цьо_ го сві_ ту грі_ хов_ но_ го

—деш,— я то_ ді за_ до_ во_ ле_ ний, згід_ ний з у_ сім, мир в ду_
—ний і Те_ бе, мій I_ су_ се, всім сер_ цем сво_ їм я ба_
шлях, та То_ бі бе_ рег_ ти_ му я вір_ ність свя_ ту, щоб з То_
рвусь; там в чу_ дес_ но_ му сяй_ ві bla_ жен_ но_ го дня я на_

—ші не втра_ ча_ ю ні_ де. 2. Не шу_
—жа_ ю лю_ би_ ти зав_ жди. 3. Зна_ ю:
—бо_ ю ді_ йти в не_ бе_ —са. У не_
—ви_ ки з То_ бо_ ю зі_ —ллюсь.